

SETMANARI IL·L·STRAT DE LITERATURA NOVAS Y FINUNGIS

Dedicat ab preferencia al desarrollo de la vida teatral de Catalunya

SURT LOS DISSAPTES

Director: D. JOAN BRÚ SANCLEMENT

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
Carrer de las Cabras, 13, según.
Bussó á la escala.

PREUS DE CADA NÚMERO:

Número corrent.. . . 0'10 Ptas.
» atrassat. . . . 0'15 »
» » pera
los no suscrits. . . . 0'20 »

PREUS DE SUSCRIPCIO:

En Barcelona. Ptas. 2 trimestre.
Fora ciutat. . » 2 »
Extranjer y
Ultramar. . » 10 l' any.

AVIS

Tots los senyors que vulguin l' exemplar enquadernat de la ultima obra publicada en lo folletí *¡Tot per las donas!*, poden passar á verificar lo cambi en nostra Administració: Cabras, 13, 2.^{on}, 1.ª Entregant tots los folletins (en bon estat) y la quantitat de quinze céntims de pesseta, rebrán al acte l' exemplar enquadernat ab sas corresponents cubertas.

Las cubertas soltas valen cinch céntims.

NOSTRE CENTENARI

II

Ben aviat, á primers d' any nou, serán complertas cent setmanas que Lo TEATRO REGIONAL vingué á la vida pública ilusionat per lo far de la esperanza y afanyós de realisar lo vast y complicat programa exposat en sos números primer y segon. Las promesas á las horas fetas las hem sobrepujadas ab excés, puig que la publicació de dibuixos no la vam anunciar porque preferim excedirnos en nostres compromisos ab lo públich, que no pas tenir de tornar endarrera.

La setmana passada parlavam de correspondrer al favor creixent que 'l públich nos dispensa fent algo especial lo dia en que donguém á llum lo número 100, y 'ns comprometiam á exposar en breu lo pensament que haviam concebut. Avuy arrodonit lo plan ne fém partícipes als nostres llegidors pera que ab l' ajuda de tots puguém sortirne airosos.

Lo projecte consisteix en que lo centenari de Lo TEATRO REGIONAL vagi dedicat á la dona catalana, y que dit número estará escrit per senyoras,

A Catalunya abundan las escriptoras y es de justicia y de galantería concedirlos á ellas lloch preferent en lo número de honor que tenim en preparació.—La ilustració del número esmentat estará relacionada ab lo tetx y á la corresponent altura.

Podrán colaborar en ell totas las senyoras que vulgan dispensarnos tal obsequi, pero los originals deurán estar precisament escrits en catalá, en mallorquí ó en valenciá. Los treballs enviats deurán reunir com á principal qualitat, la de esser curts y la Redacció no contrau lo compromís de donarlos tots á la estampa, donchs que 's reserva lo dret de escullir.

Anirán además en lo mateix, articles y noticias referents á datos biográfichs de publicistas mortas y existents, d' actrius y de cuantas s' hagin distingit en algun ram del saber humá.

Fins al 20 de Novembre próxim s' admeterán treballs pera l' objecte exposat.

LA REDACCIÓ.

A CA 'L PINTÓ —Joguina en un acte, en vers, original de D. J. Asmarats. Estrenada en la nit del 8 del corrent en lo teatro de la Societat Ateneo Constancia.

Aquesta obreta no té mes argument que 'l qu' es desprén de una serie de diálechs motivats per diferents individuos qu' es presentan á fer sos encàrrechs á ca 'l pintó.

Los personatjes están ben trobats, si bé en tots

ells s'hi nota un extremat desitj en produhir acudits que alguns resultan naturals pero altres massa rebuscats.

La versificació es fàcil y correcte.

Lo desemenyo siguié sols passable per la bona voluntat que demostraren posarhi los aficionats que hi prengueren part.

S'aplaudi al final y se demaná al autor.

X.

DOLORA

Quan Deu va fer al home, va portarlo del Paradís á un punt molt regalat, y al veurer que estant sol sempre dormia, una dona 'l bon Deu li va portar.

La tragedia fou feta en poca estona, que menjaren del fruyt del be y del mal, y l' Etern condemná á la tal parella á guanyarse ab suors un tros de pa.

Mes la cosa s'esplica molt sencilla, puig cansat lo Creador de tan treball, va volé divertir-se ab aquell home ensenyantli una ditxa que no hi ha.

JOSEPH ALEMANY BORRÁS.

RECORDANSAS

Quan hi penso, fins me 'n faig creus. ¡Jo, un mocós de divuit anys, pretendrer y fins demanar á una dona de vinticinch, ben feta, guapassa, ab uns ulls negres, capassos de cap-girar lo cervell d' un sant!

Com hi ha mon que, avuy que tinch ja vintitres anys, ni sé avenir-me 'n d'aquella feta. No, lo que es are, no tindria pas valor per fer una cosa semblant.

Figúrense que desde 'l moment que la vaig veure ja no vaig parar fins á sapiguer com se deya, hont vivia, á qué 's dedicava, qui era la seva familia, ab qui solia frecuentarse, quants pretendents havia tingut, quinas eran la sevas costúms, en fi, una biografia completa y detallada d'aquella dona.

Y sense reflexionarhi un moment, esperonat, pel desitj, sense encomanarme á Deu ni al dimoni, á la primera ocasió vaig declararmhi, vaig demanarhi relacions formals, l' hi vaig donar paraula de casament..... ¡qué sé jo! la mar de disbarats.

Y ella, ab aquella serenitat, ab aquella fredor que tant poch s'avenia ab lo meu entusiasme, me va dir: «que jo era massa jove; que m'hi pensés millor; qu'ella no era cap nena; que ho consultés ab los meus pares; que deixés passar temps, que potser un altre dia 'm podria donar una resposta més satisfactoria..... ni ho sé tampoch lo que va dir-me! L' únich que va recordarme va ser alló: *que jo era massa jove*. ¡Y qué sabia ella! A mí, un xicot de *un metro y seixanta centímetros* d' alsada y ab una barba com un Cirineu, dir-me qu'era massa jove!....

Vaig estar quatre setmanas sense afeytarme, vaig buscarme companys de més edat que jo; vaig tornar á empendre á 'n ella, á sa mare, á las vehinas, vaig jurarlos que ja havia passat las quintas; vaig alterar las xifras que senyalavan la meua edat en una cédula que guardava del any anterior, y, al últim, vaig lograr que tothom se prengués en sério las meas pretensions. ¡Jo no ho hagués fet! A casa meua van

posarse al corrent de tot y ¡me voleu de renys y de burlas! Mireu lo maco--deya la mare,--ja vol casarse. Com guanya tan bona setmanada!.... Potser vol que la dona 'l mantingui á 'n ell, lo grandíssim!.... Bé.—responia mon germá—potser la volia per dida. O per ninyera,—afegia 'l pare—perqué encare que 'l vejeu tant grán no es més que una criatura sense modos ni coneixement.

—Y be,—exclamava jo, ab tó d' home fet,—aixó son cosas meas, y vosaltres no n' heu de fer rés.

—Com s'entén,—tornava la mare—que per ventura no 't som res, nosaltres? Que 't pensas que nosaltres hem de comportar que tu vagis per assí per allá, com *don Pedro por sus calles*, comproment á las personas, y fentnos malveure als ulls de tothom? Que t' *afiguras* tú, que nosaltres hem de baixar la cara per mor de las tevas imprudencias? Mira, xiquet; fins are, aquí casa hi ha hagut sempre pau, y si tú vols portarhi guerra, ja ho sabs: *por la puerta se vá á la calle*. ¡Hont s'es vist aixó! ¡Desvergonyit, pochs modos! Y mira,—afegia dirigintse al pare—si tú no veus de posarhi un bon escarment, pera mí ja se 'n pot anar are mateix; no 'l vull més á casa. Y ab una revolada se 'n entrava á la cuyna tot esclament:—¡Ay Senyor, y quins disgustos son aqueixos, Deu meu!

Al fi, tot alló vá passar. Jo vaig deixar correr aquella *conquista*, y procurant no fer enfadar als de casa, vam passar bastant de temps sense que tinguéssim cap cuestió ni renyina.

Pero, aixó sí; cada vegada que jo veyia aquells ulls negres que no m' havian pogut fugir del cervell, sentia unas pessigollas, un escalfor de galtes, y sinó que sabia que havia hagut una entrevista entre 'ls de casa y la mare d' ella, ben prou hauria tornat á las *andadas* declarantli novament la boja passió que jo sentia. Pero 'm contenia, y cercant distraccions per un altre banda, anava passant dias y setmanas fins que vaig entrar en quinta.

Y va tocarme ser soldat. Un cop allí vaig voler fer un punt d' home, donant al olvit totas las passadas ximplerías.

*
*
*

Tot satisfet m' estava jo pel passeig de Colón rumbejant lo flamant capot y la punxaguda bayoneta penjada al costat, sense recordarme de casa ni menos d' aquella dona dels ulls negres, quan tot de prompte la veig venir de brasset ab son marit,—ja m' ho havia escrit un amich, que era casada,—un pobre home que casi be l' hi doblaba l' edat. Ella, que 's conservava tant fresca y guapota com avans, va conèixer tot seguit apesar del uniforme, y ab aquell altiu posat de reyna va llensarme encare una miradade despreci, que jo vaig poguer esquibar molt bé tot fent l' encarcerat saludo d' ordenansa al coronel, que justament passava per l' altre banda del passeig.

F. MARIO.

ENGRUNAS

Los aucellets del bosch
tocan *diana*
y l' eco de sos cants
desperta l' auba...
¡Oh, pensa mia!
Deixa també tos brjos
somnia de ditja.

Tens penjada á la finestra

una gabia ab un aucell,
que cada volta que 'l miro
para son cant de moment.
¿Será que deu tindre gelos
perque 'ls dos nos estimém?

J. T. y R.

CATALUNYA PINTORESCA

ARENYS DE MAR.—Fatxada del Ateneo.

DE LAS GUILLERIAS

LA TOVALLOLA DELS ENCANTS

LLEGENDA

¡Quina nit la lluna brillava per la volta estrellada platejant la terra. No 's sentia una mosca, sols eixa quietut era interrompuda per forts pichs qu' en llontanança ressonavan: per lo camí que condueix de Sant Hilari á Santa Coloma de Farnés, venia un home cabalgant un animal de sella; era l' heréu Rovira de Sant Hilari que tornava de fira de santa Coloma. Las moltras diligencias que havia tingut de fer, foren causa que plegás tart. Al passar devant la Roca de en Plá, distant un quart d' hora de Sant Hilari, vejé un estesa de roba, blanca com un glop de llet, y unas donas (encantadas) que l' anavan plegant. Baixá de caball, s' acostá y 'n cullí una pessa que resultá ser una tovallola. Torná á muntá y fugí escapat, quan de sopte las encantadas s' en adonaren, córrrentli al darrera ab desaforats crits, passá la riera y ellas com que no podian tocar aigua tenian de fer un pont y ja tocavan las dotze de la nit, hora que las

encantadas han de retirar y veyent que no tenían temps d' assolirlo licridaren:—Heréu, Rovira, guárdala bè, que jamay serás pobre; y en efecte á ca 'n Rovira están en bona posició fins avuy dia, puig son uns dels mellors propietaris de la vila.

La célebre tovallola encare avuy se conserva, y 'l dia de *Corpus* al passar la professó guarneixen un altaret á la plassa devant de la casa y estenen la tovallola sobre lo retaule y lo Sr. Rector col·loca la Sta. Custodia á sobre.

Eixa tradició ningú de la vila y encontorns l' ignora, y moltras son las personas que hi donan crédito.

En la Guilleria, son innombrables las tradicions. Las mes se refereixen á eixa classe de sers que la senzillesa de moltras personas los creuen com á existents encare, designantlos ab los noms d' Alojas, gòjas, encantadas, fadas, etc. etc.

ANTON BUSQUETS Y PUNSÉT.

MASNOU.—Diumenge passat en lo Teatro Circo la companyia de sarsuela del Sr. Miquel doná una funció en la que obtingueren molts aplausos la tiple Sra. Miquel y los Srs. Bargadá, Peri y Jovanet.

En lo Centre Moral se dorará próximament una vetllada que promet esser important.

M. B.

BADALONA.—En lo Teatro Zorrilla está actuant la companyia del Sr. Panadés havent posat en escena las pessas catalanas *Sota, caball y rey* y *Una casa de dispesas*. La execució, bona.

J. A.

BLANES.—La companyia de sarsuela que actuava en lo Teatro Recreo de aquesta vila, se n' ha anat quedant unas cuantas coristas que acompanyadas de varios joves aficionats (crech més de ellas que del Teatro) van organizar ahir una funció que per lo indicat compendrà que no podia esperarsen gran cosa.

Los verdaders aficionats al teatro que hi han en la vila se preparan pera donar algunas representacions en lo Teatro Principal instalat en lo «Centro Republicano» de las quals parlarém quan sigui hora.

J. A. B.

ESPARRAGUERA.—Una companyia forastera, posá en la última festa en escena en lo Teatro del Centre «El Porvenir Esparraguerense» tres sarsuelas en un acte; las dos castellanas y l' altre anomenada *Ki ki ri ki* catalana, que siguié desempnyada ab bon acert, y com es abundant en xistes graciosos é intencionats, divertí en extrém á la molta concurrencia que assistí á l' espressat colisseo.

F. B.

SANT MARTÍ DE PROVENSALES.—Diumenge per la tarde en lo «Ateneo Provensalense» se representá lo preciós drama *La banda de bastardia*, distingintshi notablement la Sra. Verdier y Srta. Oliva y los senyors Font, Blanch, Parera, Gay, Abelló y Cardó.

Acabá la funció ab la divertida pessa *Lo que 's veu y lo que no 's veu*.

En la societat «La Tertulia Martinense» se representaren ab bona execució lo drama *La flor de la montanya* y la pessa *L' ase del hortolá*.

La funció era á benefici de D. Bonaventura Sabadell.

B.

BRESCA D' AMOR

Amor; la meva amor; videta mia;
 l' Hivern ja es lluny; la Primavera aprop.
 L' aubada ha eixit y sa claror destria
 serras y valls, ribetejantlas d' or.

Rosa d' Abril tot-temps, amada meva;
 lo jorn esclata més hermos qu' avants;
 lo sol desvetlla somrihent y 's lleva
 de son bressol de movedís boyrám.

Del lluny del lluny ab sa cansó festiva
 torna l' aucell ab los perfums d' Abril.
 L' Hivern ja es mort; la Primavera arriba,
 cerquém amor, com los aucells, son niu.

Vora aquell lloch ahont á tot hora canta
 lo rossinyol entre pinars y abets,
 ahont sempre 's sent son estival complanta,
 la terra es gaya y es hermós lo cel.

Cerquém lo niu, que lo bon temps s' acosta,
 l' aucell que torna no s' enganya pas.
 De brins d' herbeta y de trossets de brosta
 sota 'l brancatje també 'l fá cantant.

Será un hermós casal de parets blanques
 voreta un riu de murmurar dolsench
 y un vell parrel ab sas nuosas brancas
 hi fará ombreta ab los seus pámpols verts.

De bon-matí al tenirl' quan falaguera
 dauri la serra la claror del sol,
 irém pe 'ls prats florits en Primavera
 y en sent Istiu, pe 'ls camps d' espigas d' or

Després, mes lluny, quan lo Setembre avansi
 abdós, amor, entre 'ls vinyars irém.
 Quan creme 'l sol y 'l romiatje 't cansi
 reposarém abdós voreta 'ls ceps.

Tu 'm donarás ab los ditets de rosa
 rahims dolsenehs replegadets per tu,
 negres rahims y relluhents, hermosa,
 com las gayas ninetas de tos ulls.

Y al ser Hivern un altre-cop, ma vida,
 que 'ls aucells fujen y curteja 'l jorn;
 quan llisqui al cel la boyra atapahida
 las flors se morin y 's despulli 'l bosch,

¿que 'ns fá, ma vida, si no es blau com era
 lo cel ahont llisca lo boyrám d' Hivern?
 ¿Vols lo bon temps? ¡Amém! ¡La Primavera
 l' Amor un jorn la vá baixar del Cell!

Si 'l vent cruixeix y cau la neu defora,
 dins nostre niu tot eixirá en dolsors
 quant ta boqueta tremolosa, á l' hora
 bresca d' Amor me dongui ab tos petons.

Lo nostre niu, niuhet de goigs que sia,
 planter de ditja treynt flor tot l' any.
 Amor, la meva amor, videta mia,
 amémse abdós ja qu' es tant dols amar.

P. MONISTROL.

CATALUNYA PINTORESCA

BORREDÁ

TEATROS LOCALES

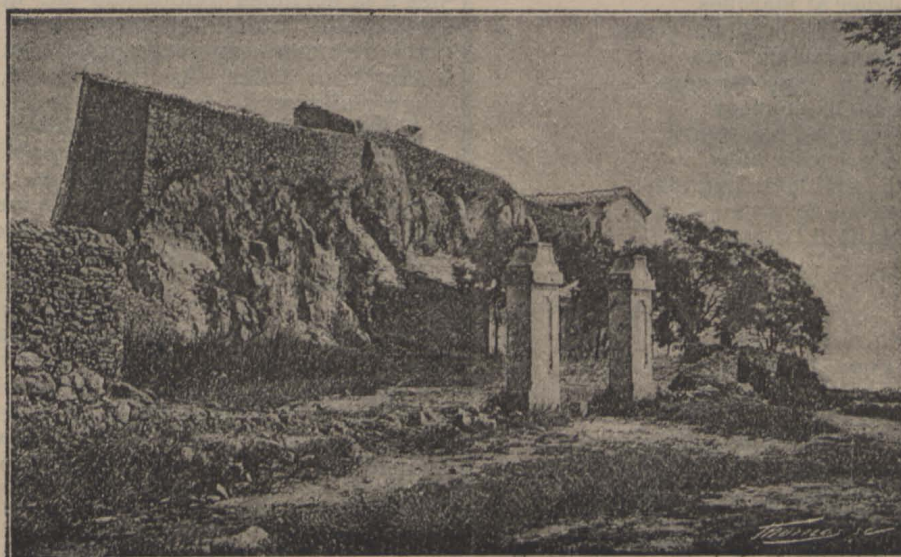
PRINCIPAL.—Per mes esforços que fá la digníssima companyia Emanuel, resultan infructuosos, tocant á dur gent al teatro. S' estrellan ab certas mesquinesas de la empresa que ab algun mal entés estaivi, se perjudica en sos propis interessos.

ROMEA.—Las representacions del drama *Or* son per ara las que mes públich han portat al popular teatro catalá. Las d' aquesta obra han alternat ab las millors del antich y modern repertori.

Per ahir estava anunciat l' estreno de la pessa *A treu-rir tacas*, de Eduard Aulés y pera la setmana entrant ho está lo de D. Joseph M. Pous, *Los aucellets*, de las que nos ocuparém degudament.

TÍVOLI.—Continúan ab gran éxit las representacions de la ópera *Garin*. En lo paper de Witilda alternan las Sras. Joaquemot y Bordabio, obtenint molts aplausos.

CATALUNYA PINTOESCA

BELLPUIG.—(Berga.)

Diumenge se representà aquesta òpera tarde y nit vegentse favorescuda per dos pléns mónstruos.

NOVETATS.—La companyia catalana d' aquest teatre ofereix un conjunt escultidíssim. La representació de la bonica comedia *La Parentela* ha sigut una demostració de lo molt que d' ella pot esperarse. Los senyors Colomer, Simó y Borrás son bonas adquisicions com aixis mateix las Sras. Palá y Ferrer.

Pera dijous s' anuncia l' estreno de *La firma d' en Rovellat* comedia en un acte arreglo de D. Conrat Colomer, mestre en lo género. Nos ocuparém d' ella en la secció de Teatro Catalá del número pròxim.

Aixis mateix s' anuncia l' estreno de *La Pubilleta*, comedia en dos actes, original del Sr. Riera y Bertran.

ELDORADO.—La nova companyia ha obtingut molt favorable acullida.

S' han reproduhit aprofitant la oportunitat, las representacions de *Guasín*, parodia de la òpera *Garin*. Lo desempenyo ha sigut bo especialment per part del senyor Cerbón.

En quant á la sarsuela *Via libre*, no 's fa recomanable per sa música en la que son distingit autor, deixant apart l' aria de tiple, degué treballarhi á preu fet, y referent al llibre s' hi nota una febre en produhir acudits que la millor bona sombra, en molts d' ells resulta al calcular l' esforços, lo giro y lo molt lluny que l' autor ha d' anar á buscarlos per trobarse moltes vegadas ab una ensalada en lloch de un xiste.

Pròximament s' estrenará *El duo de l' Africana* de la que n' hi ha molt bonas noticias. Per aquest motiu sos distingits autors D. Miquel Echegaray y D. Fernando Caballero se troban á Barcelona.

CIRCO ESPAÑOL.—S' han estrenat algunas obretas que han millorat lo repertori de la casa, y próxima-ment s' estrenará un apropòsit dels fets de Melilla.

Res, es alló—que diu aquell—*aprovechar el entusiasmo patrio*.

Y, si no, ja veurán quina mortaldat de moros hi haurá en aquell escenari.

LABR GUERA.

LO MARQUÉS DE CORNUDELLA

Lema: ¿Que millor semblansa?

I

Lo marqués de Cornudella,
(un noble molt lletj de cara,
sense dents; calvo del tot;
y lo cos tot plé de nafras,)
á pesar de ser molt vell,
puig passava dels cinquanta,
va contraure matrimoni
ab una noya molt guapa,
tendre com un pom de flors;
y... més pobre que una rata.
—¿Que es estrany,—dirán vostés,—
qu' un home tan plé de xacras
logrés veure 's correspost
per una noya tan maca?
Ja se sab; en aquest mon
ab pessetas... tot se tapa.

II

Lo marqués de Cornudella
feya temps que suspirava,
al veure, pobre marqués,
extingir la seva rassa.
Tretze mesos, feya justos
que 'l bon marqués se casava,
y tot era preguntar
á sa muller: «cóm estava»
«si 's trobava malament»
ó del modo que 's trobava.
¡Si 'n feya de prometensas!
Pró ningú se l' escoltava,
ja que fins la seva dona
contestava que... ¡naranjas!

III

Van passar set ó vuit anys,
y, ¡voleu cosa mes rara!
Un dia que la marquesa
's trobava marejada.

van anar per un doctor
 que, després de visitar-la,
 feu sapiguer al marquès
 que molt prompte fora... pare.
 Lo marquès que no tenia
 com qui diu, cap esperansa,
 de tenir un descendent
 á qui donar la sanch blava,
 si no vá tornar-se boig
 al sentir semblants paraulas,
 va se perque feya temps....
 que la rahó li faltava.

IV

Por fin... un dia, dich mal.
 Una nit que llampegava,
 van presentarli l' heréu
 en una rica safata,
 com aquell que li presentan
 la xicra de xacolate.
 —Per molts anys, senyor marquès
 —deyan criats y criadas.—
 Se sembla molt á vosté...
 —afegian alguns altres.—
 ¿Voleu dir, que se m' assembla?
 —tot cofoy, cll preguntava.
 Y vá contestar la dida:
 —Tan, que es la mateixa estampa.
 Com vosté... no te cabells,
 y las dents... també li faltan.

Al sentir aquesta lógica
 lo marquès caigué d' espatllas;
 no sé, si de tant content
 ó de volguer més semblansa.

LLUIS SALVADOR.

—Avuy comensa en lo folletí lo monólech de don Ignasi Iglesias *L' esclau del vicí* y acabarà en lo número vinent, de manera, que sols ab dos números, podrán recullir una obreta que després sola ha de costar dos rals.

A continuació ó sia desde lo número 90 regalarém la bonica comedia, en un acte, acabada d' estrenar ab gran éxit, en lo Teatro Romea, *La feyna de 'n Jafá* del distingit autor D. Ernest Soler de las Casas.

Creyém que nostres lectors rebrán ab gust aquesta noticia.

—La companyia de sarsuela del popular baix, D. Joseph Bosch, ha acabat sos compromisos ab la empresa del Teatro Pignatelli de Zaragoza, ahont ha estat actuant ab gran aplauso. Durant la vinent temporada d' hivern, continuarà son trevall artístich á Sabadell alternant en los teatros Euterpe y Principal.

—*Pro Pátria*.—Número 4, corresponent al Agost prop passat. Conté importants treballs de reputats escriptors de la Europa latina y en llenguas castellana, provensal, francesa é italiana. En lo fascicle que tenim á la vista no hi ha una sola producció ca-

talana y aixó es de doldrer, tota vegada que com á idioma de casa, deurfa procurarse fos ell lo qui donés á la hermosa publicació de la cual parlém, la nota tónica. En números anteriors hi figuravan treballs de autors tan caracterisats en la literatura catalana com Soler, Apeles Mestres, Vilanova, Balaguer y altres.

També hem rebut lo *Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya*. Aquesta publicació es trimestral y conté valiosos treballs ressenyant excursions y memorias històriques sobre monuments, així com interessants reculls folk-lòrics. Los darrers números que han vist la llum abarcan desde Janer á Juny del any present.

—La célebre actriu Sarah Bernard se troba en direcció á Paris de regrés de son viatge á la América del Sur. Las ganancias que ha obtingut en aquesta excursió son fabulosas, tant, que no dona cap importancia al robo de joyas per valor de 300.000 franchs de que fou víctima á Rio Janeiro per dos criats negres que tenia.

—A Lóndres s' está preparant la representació de una obra de Shakespeare en un escenari per l' istil dels del sigle xvi. Lo vestuari será també autèntich d' aquella época y á cada costat de la escena hi haurá grupos d' espectadors vestits segons la moda d' aquell temps.

—A Paris en lo teatro de la Porte de Saint Martin s' estrenará aviat lo drama *Napoleon* de quina *misse en escena* se 'n contan maravellas.

Consta l' obra de 66 cuadros, molts d' ells de un espectacle sens precedents en los anys del teatro. Y pera que la representació no duri mes temps que las de costúm, s' están operant may vistos treballs de maquinaria.

Ab lo vestuari y decorat la empresa dú gastats 250.000 franchs y faltan encara molts detalls.

—La «Tertulia Catalanista», socieat que actua los dijous en lo Teatro Romea, ha vist sas duas primeras funcions molt concorregudas.

Lo propósit de la junta es lo de donar gran varietat als espectacles representant las mes importants obras catalanas del repertori antich y modern.

—En lo Teatro de l' Opera de Paris, desde la present temporada está rigurosament privat ocupar cap localitat á las senyoras que 's presentin *adornant* son cap ab sombrero.

Determinació que desitjariam veurer implantada en nostres teatros.

—Lo fonógrafo del Sr. Soley de que parlarem la setmana passada, ha enriquit son ja extens repertori ab una pessa originalíssima. Tal es un monólech apropiat en catalá que 'l protagonista no es altre que 'l mateix aparato. Lo títol es *Lo Fonógrafo*, és en vers, original de D. Abelardo Coma y está recitat pe 'l primer actor D. Jaume Capdevila.

—Ab gran éxit ha debutat en lo Teatro Circo de Cartagena lo jove tenor compatrici nostre, Sr. Español.

Lucrecia fou l' obra escullida y de sa execució la premsa d' aquella població va plena d' elogis, augurant al debutant un pervenir molt brillant.

—Ha sortit de aquesta ciutat en direcció á Paris lo pianista catalá D. Joaquim Malats, primer premi del Conservatori d' aquella capital.

—Es casi següé que á mitjans del próxim hivern, encara que en caràcter particular, se estrenará en aquesta ciutat lo preciós drama de Ibsen, *Los apárcuts*, traduït al catalá per un distingit escriptor.

—Lo próxim dijous, día 19, inaugurarà las sevas funcions en lo teatro Granvia (Calvo-Vico) una nova societat denominada Centre Cómich Barcelonés.

Será estrenat aquell día, segons nos han dit, lo quadret de costums catalanas *La Torna-boda*.

—Avuy es lo día designat pera la inauguració del casi nou Teatro de la Granvia.

Hem vist las obras cuan estavan en estat adelantat y podém assegurar que 'l colisseo oferirá bonich aspecte, havent guanyat moltíssim en sas condicions de estabilitat y bon gust.

Se inaugura ab lo drama *Ferreol* y la comedia *La Baldirona*.

Las obras catalanas anunciadas per estrenarse durant la temporada, son:

En tres ó mes actes:

Lo Boig del mar, de M. Rovira; *L' aureneta*, de Ferrán Rodríguez y Masdeu; *L' escursó*, *L' abre caygut*, de I. Iglesias; *Maria-Rosa*, de Angel Guimerá; *La huelga*, de Joseph Roca y Roca; *La segona mare*, de J. Riera y Bertrán; *La sombra del conde*, de Baldomero Escudé y Vila.

En un acte:

Consulta de 3 á 4, *Lo dia del cop*, de Antón Saliveri; *Angels y serafins*, de F. Rodríguez y Masdeu; *Forsas de flaquesa*; *Tot per l' art*, de Enrich Moragas; *A las palpentas*; *Entre armats y congregants ó la professó per dins*; *La torna-boda*, de Juliá Carcassó; *Xerrayre*, de Joaquím Montero; *Cumpliments*; *L' any 13000*; *La conquista del papá*, (sarsuela), de M. Figuerola Aldrofeu; *L' últim conceller*; *La fira dels galls*, de J. Ayné Rabell; *Via fora!*, de J. y J. Roig; *Núvol d' estiu*, de Joan Givanel; *La llanterna màgica* (refundida); *Matrimoni modelo*; *Deu los cria*, de C. Gumá; *Lo toch d' oració*; *De cós present*, de Ignasi Iglesias; *Cap de trons*; *L' embaixador*, de Baldomero Escudé y Vilá.

—La nova societat «Goya» que actuará los dillums de cada setmana en lo teatro «Granvia» (avans Calvo Vico) inaugura lo próxim dilluns ab lo preciós drama *La loca de los Alpes* y lo divertit joguet *A cop calent*.

LO VIGILANT

X EDICIÓ

Amigo... avuy tinch salida...
¡Quín escándol!... ¡Qué crideul!
Semblo 'l d' aquella comedia
de 'n Figuerola Aldrofeu.

EN LO QUE PENSA

La Roseta, aquella noya,
aquell tipo modelat
de guapesa, de virtut
y mes sobre tot... d' arjant
desde 'l dia que va véurem
tota pensativa está
y segons contan noticias
qu' he pogut averiguá,
la causa de la tristó
que d' ella s' ha apoderat
es algo que diu li falta
y que jo li puch doná.

J. AVELTA.

XARADA

A las lectoras de «Lo Teatro Regional.»

Un servidor de vostés
(aprenentet de poeta)
soch un jove mol discret
(y encar que estrany, tinch xaveta)
Es la causa qu' ani vèspre,
pensant ab mon perveir,
rumiant molts de cosas,
tot de pronte 'm vareig dir:
—A ma edat, mols altres homes,
ja fa temps que son casats
¿per qué tu no n' has de serne
teint ja vint anys contat?
Tindre qui 'm planxi, qui 'm renti,
qui 'm muni de dia y nit,
qui m' ajudi a ser més home,
qui al hivern m' escaldi 'l lit...
Vaja, no hi vul pensar mes,
tres caso, busco una dona,
pero ¿y ahont la trobaré,
honrada, discreta y bona?
—Calla, de prompte vaig dirme,
ja tinc curat lo meu mal,
enviaré una Xarada
al Teatro Regional.—

Are ja esteu enteradas,
noyas que 'us voleu casar,
atenció, las condicions
á n' aquí vaig á posar.
Vul una tres-cuart de noya
que siga molt prima-cuart
que no siga pas quart-cuart,
si pot ser la vul ben alta.
Dos nas que siga grosset,
res, es cosa que m' agrada,
perqué com que 'l ditxo diu:
Qui te bon nas... Y de cara
que siga primera-cuart,
bons brassos, bonas espatllas,
(per si percas algun cop
ha de rebre garrotadas)
Los ulls, d' aquets de primera,
dos cabe l ros y la barba
que siga d' aquestas monas
que del mitj ne son talladas.
Feus petits, grossas caderas,
bonas mans y bonas camas
y, per hu, que 's diga Tot
(lo nom que mes tersa agrada.)

Nota: Tan tres fa si es
viuda com si es soltera,
lo que vul lo es una noya
d' una bondat verdadera.
Si es que ja te fils, millor,
no 'm fa res y d' aquest módo
encar tindre me 'os feyna
¡surtire mes acomodo!

SALVADOR BONAVIA

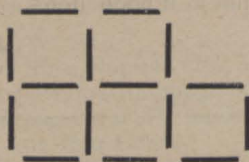
TARJETA

ADELA CANUDAS BOU

ARENAS, TRES.

Formar ab aquestes lletres los noms de quatre carrers de Barcelona.

ENDEVINALLA

Per fer aquest joch s'agafen mistos y 's posan tal com marca 'l dibuix formant aquets cinch quadres. Lo joch consisteix en treure dos mistos y que quedin quatre quadres iguals que 'aquests, sense que sobri ni falti cap misto.

ANÓNIM.

Las soluciones en lo número próximo.

Soluciones als Enigmas insertats en lo núm. 87

ENDEVINALLA. - Lletra.

AVIS

Queda establert lo regalo de costum.

Correspondencia

V. Roig V., J. Borrell S., A. P. C., Perun Barte, Romani Flix, Dos Capgirats, Anton Campalans, B. Ramoneda, Joseph Castellis, Un Adonis, Just Pahisa, Joseph Campaña y Colomer; J. Ferré, Un ex-mistaire, J. B. D., Pere Esteve, Miquel Posiello, Lluís Diumenge, V. Roig V., J. Escola, R. Pujol, Ordisi Autap y Pepet de Valls: no va prou bé lo qu' han enviat.

Cabestell, Benvingut Solà, Joan de Serrallonga, Martí Rivera, Joaquim Brunet y Coll; Ferrán de la Farga, M. V. Tuto, Jaume Portells, Antonet Cubellas y Salvador C. anirà alguna cosa.

Anton Ganduxé, no es publicable.—Joseph Basportus, es poch correcte.—M. Torresy Gali, lo final es molt confús.—Ramón de la R., veurém en altra cosa.—Manuel Pelegri, no marxan prou bé.—R. P. C., tampoch.—J. Franquesa, anirà *Un angel m's.*—Joaquim M. Mont, no podem complaurel.—J. Llopert Munne, resulta comich.—A. Pallejá, aquets dibuixos no van bé.—Joseph Escachs y Vived, admescs.—Fruit-Sech, en tot cas sense dedicataria, no las admetém porque se n' abusa extraordinariament.—Isidor Martinez, anirà.—Francesch Torres, també.—G. Ll. Ginestà, demostra inseguretat.—Rafael Calvo, anirà alguna.—Salvador Bonavia, no 'ns sembla propi.—Petit, ja hi tenim corresponsal.—Artur Guasch, no 'ns diu ahont.—Mariano C. M., voste 's perdrà per modest.—Un musicl de regiment, si toca tal com escriu, ja se que toca, lo bombo.—N. Volaneras, nos en alegrém.—Pere Casas, queda admés.—Pont de Riera, rebuda la mateixa dos vegadas, veurém si l' extensió ho permet en tot cas sense dedicataria.—Manuel Bernat, es traducció y mal feta.—Andreu Esteve, mal versificats.—J. Grau Llanes, en tot cas anirà retocat.—Joan Navarro, escatima tant lo paper que perjudica los treballs.—Angel Romántich, en cartera.—Joan Ribas Carrera, no resulta gaire.—Emili Adzerol, esperarem avl's.—Joaquim Font Martínez, enterats.—Joseph Ramón Masdeu, los plechs rebuts han sigut dos.—J. Barbany, gracias de tot, la última demaada no pot esser.—A. Pujadas, Anton Martori, Ramón Estrada y J. Borrell S., ja veurán que no hi havia sorteig.—Xarada, Ca-lo-ro-sa: s' ha descuidat lo nom, de tots modos no 's molesti, no vā.—Joseph Pujadas, no hi perdrà re en repetirlos, de lo altre no pot assegurar-se y menos pei motiu que l' terposa.—M. 'oll Batlle, no segueixen lo torn que suposa, dels *Cantars* anirà alçún.—Quimet del O, gracias pe 'ls eçgis, la xarada no es publicable.—J. Alemany Borrás, veurém de complaurel.—Joaquim Font Martínez, enterats.—Rossendo Coll, en efecte la forma en que 's presenta perjudica la publicació.—F. Mario, lo pensament de la *Dolora* no te no vetat, aní a l' altre.—Un Catalanista, anirà alguna d' ellas, cantars bilingües, no n' admetém.—Joseph Veiguerau, no es original.—M. Casals Tur, es molt gastat.

PENSADAS

Com ja diguerem en nostra última edició es lo número tancat lo

6262

que ab tot y que sembla fácil ha resultat *invulnerable* ab tot y haverli fet babarotas de molt aprop com pot veurers pel següent repart dels cuarenta dos premis:

PREMIS DE 10 RALS

6260	Anton Martori	de Barcelona.
6265	Rafel Compte	» »

PREMIS DE 4 RALS

6259	Jaume Farriols	» Sarriá.
6256	Bonaventura Pagés	» Barcelona.
6252	A Bassas Castells	» »
6268	*Pauli Sabalia	» »
6273	Romeu Badosa.	» »

PREMIS DE 2 RALS

6251	Jaume Estrella	de Barcelona.
6250	Canari Rusiñol	» »
6250	*Anton Jurn	» Gracia.
6246	Joseph Frigola	» Barcelona.
6245	Antón Pallejá	» »
6245	Pere Anjelats	» »
6242	M. T. F.	» »
6240	Bartoméu Sala	» Sans.
6240	*Mariano Orfi	» Barcelona.
6240	Ramón Castellá	» »
6238	*C. Butzem	» »
6236	Salvador Milá	» »
6235	Maria Viñet	» »
6235	Joseph Arolas	» Palma.
6234	Ramón Llei	» Tarrassa.
6232	Lluís Bohigas	» Barcelona.
6230	Francisca Gaitx	» »
6230	M. Carreras Sala	» »
6274	M. Coll Batlle	» »
6275	Vicens Costa	» Almeria.
6275	Un sort	» Sans.
6277	Claudi Lloret	» Barcelona.
6278	Joseph Frigola	» »
6280	Joseph Martí	» »
6280	Anton N. Bals	» »
6282	Anton Martori	» »
6285	Teresa Badosa	» »
6288	C. N. J.	» »
6288	Artur Cantalacreu	» »
6289	Geroni Bertran	» Manlleu.
6290	Martí Deop	» Barcelona.
6291	Manel Pérez	» »
6293	Carlos M. C.	» »
6295	Olaguer Sals	» »
6295	Jaume Denis	» »

Los no. ns que duhen una estrella es que no son prou llegibles en las papeletas.

Poden los favoreescuts passar ja desde avuy fins á l' altre dissapte dia 21, á recullir sos premis.

Passat aquets dias no 'hi haurá dret á reclamació.

Y ara fins á un' altra.